

USTAWA
z dnia 11 marca 2004 r.

o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa:

- 1) organizację i zadania Agencji Rynku Rolnego, zwanej dalej „Agencją”;
- 2) zasady prowadzenia centralnego rejestru przedsiębiorców uczestniczących w mechanizmach administrowanych przez Agencję, w tym dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej, w ramach których Agencja realizuje swoje zadania;
- 3) organizację rynku:
 - a) mięsa,
 - b) (uchylona),
 - c) cukru, w tym mechanizm restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego,
[d) skrobi, w tym warunki i tryb udzielania płatności uzupełniającej określonej w przepisach rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz. Urz. UE L 30 z 31.1.2009, str. 16) w zakresie produkcji ziemniaka skrobiowego,]
 - da) zbóż,
 - e) uchylona,
 - f) uchylona;
- 4) zasady nadzoru nad wykorzystaniem i przemieszczaniem surowców uprawianych na gruntach odłogowanych oraz produktów pośrednich lub produktów ubocznych pochodzących z tych surowców lub z produktów pośrednich, przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych;
- 5) zasady udzielania dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany.

2. Do realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej określonych w przepisach Unii Europejskiej nie stosuje się przepisów o ochronie konsumentów i konkurencji oraz przepisów o zamówieniach publicznych.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz przepisów Unii Europejskiej w zakresie Wspólnej Polityki Rolnej, o których mowa w ustawie.

Opracowano na podstawie: tj. Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1702, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 95, poz. 792, Nr 97, poz. 799, z 2010 r. Nr 228, poz. 1486, Nr 247, poz. 1650 Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 120, poz. 690, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1208, z 2012 r. poz. 243.

Przepis uchylający
lit. d w pkt 3 w ust. 1 w art. 1 wchodzi w życie z dn. 1.07.2012 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 243).

Rozdział 2

Organizacja i zadania Agencji

Art. 2.

1. Agencja jest państwową osobą prawną.
2. Nadzór nad Agencją sprawuje minister właściwy do spraw rynków rolnych, a w zakresie gospodarki finansowej – minister właściwy do spraw finansów publicznych.
3. (uchylony).

Art. 3.

Siedzibą Agencji jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 4.

W skład Agencji wchodzi:

- 1) biuro Agencji, zwane dalej „Centralą”;
- 2) oddziały terenowe, działające na obszarze jednego województwa albo kilku województw.

Art. 5.

1. Agencja działa na podstawie niniejszej ustawy oraz statutu.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, nadaje statut Agencji określający w szczególności:
 - 1) strukturę organizacyjną Centrali;
 - 2) liczbę, zasięg terytorialny i siedziby oddziałów terenowych;
 - 3) szczegółowe zasady gospodarki finansowej oraz sporządzania projektu planu finansowego Agencji.

Art. 6.

1. Organem wykonawczym i zarządzającym Agencji jest Prezes Agencji.
 2. Prezes Agencji jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.
 3. Prezes Agencji kieruje działalnością Agencji przy pomocy zastępców Prezesa Agencji oraz dyrektorów oddziałów terenowych. Zastępców Prezesa Agencji w liczbie od 2 do 4 powołuje, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, minister właściwy do spraw rynków rolnych. Minister właściwy do spraw rynków rolnych odwołuje zastępców Prezesa Agencji. Prezes Agencji powołuje i odwołuje dyrektorów oddziałów terenowych i ich zastępców.
- 3a. Stanowisko Prezesa Agencji może zajmować osoba, która:
- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;

- 2) jest obywatelem polskim;
 - 3) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 5) posiada kompetencje kierownicze;
 - 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
 - 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Agencji.
- 3b. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Agencji ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.¹⁾), i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
- 3c. Termin, o którym mowa w ust. 3b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 3d. Nabór na stanowisko Prezesa Agencji przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
- 3e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 3d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
- 3f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 3g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.
- 3h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanej decyzji albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 3i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej, o których mowa w ust. 3b. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 3j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
- 3k. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 3, powołuje Prezes Agencji.
- 3l. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 3a–3j.
4. Prezes Agencji składa roczne sprawozdanie z działalności Agencji ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

Art. 6a.

1. Nabór kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Agencji jest otwarty i konkurencyjny.
2. Ogłoszenie o naborze zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.²⁾), oraz w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której jest prowadzony nabór.

Art. 6b.

Informacje o kandydatach, którzy zgłosili się do naboru, stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o naborze.

Art. 6c.

Termin do składania dokumentów, określony w ogłoszeniu o naborze, nie może być krótszy niż 14 dni od dnia opublikowania tego ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 6d.

1. Po upływie terminu do składania dokumentów określonego w ogłoszeniu o naborze niezwłocznie upowszechnia się listę kandydatów, którzy spełniają wymaga-

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

nia formalne określone w ogłoszeniu o naborze, przez umieszczenie jej w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której jest prowadzony nabór, a także przez opublikowanie jej w Biuletynie Informacji Publicznej.

2. Lista, o której mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.

Art. 6e.

1. Sporządza się protokół przeprowadzonego naboru kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Agencji.
2. Protokół zawiera w szczególności:
 - 1) określenie stanowiska pracy, na które był prowadzony nabór, liczbę kandydatów oraz imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 5 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 2) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 3) uzasadnienie dokonanego wyboru.

Art. 6f.

1. Informację o wyniku naboru upowszechnia się w terminie 14 dni od dnia zatrudnienia wybranego kandydata albo zakończenia naboru, w przypadku gdy w jego wyniku nie doszło do zatrudnienia żadnego kandydata.
2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska pracy;
 - 3) imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego;
 - 4) uzasadnienie dokonanego wyboru kandydata albo uzasadnienie niezatrudnienia żadnego kandydata.
3. Informację o wyniku naboru upowszechnia się w Biuletynie Informacji Publicznej i w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której był prowadzony nabór.

Art. 6g.

Jeżeli stosunek pracy osoby wyłonionej w drodze naboru ustał w ciągu 3 miesięcy od dnia nawiązania stosunku pracy, można zatrudnić na tym samym stanowisku kolejną osobę spośród najlepszych kandydatów wymienionych w protokole tego naboru. Przepisy art. 6f stosuje się odpowiednio.

Art. 7.

1. Jeżeli przepisy ustawy albo przepisy odrębne nie stanowią inaczej, do postępowań w sprawach indywidualnych, rozstrzyganych w drodze decyzji przez dyrektorów oddziałów terenowych oraz Prezesa Agencji, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 7, art. 9, art. 10, art. 75 § 1, art. 77 § 1 oraz art. 81.

2. Prezes Agencji oraz dyrektorzy oddziałów terenowych mogą upoważniać pracowników Agencji do podejmowania określonych czynności, w tym do wydawania decyzji administracyjnych.
3. W postępowaniu administracyjnym organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego jest w stosunku do:
 - 1) dyrektorów oddziałów terenowych – Prezes Agencji;
 - 2) Prezesa Agencji – minister właściwy do spraw rynków rolnych.
4. Wniesienie odwołania od decyzji Prezesa Agencji przyznających podmiotom, o których mowa w art. 22 ust. 1, dopłaty, refundacje lub płatności, wynikające z przepisów regulujących organizację poszczególnych rynków w ramach Wspólnej Polityki Rolnej, nie wstrzymuje ich wykonania.
5. Prezes Agencji, z urzędu lub na wniosek strony, wstrzymuje, w drodze postanowienia, wykonanie decyzji w całości lub w części, w przypadku uzasadnionym ważnym interesem strony lub interesem publicznym.
6. Wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji może być złożony również przed wniesieniem odwołania.
7. Na postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji służy zażalenie.

Art. 8.

1. Agencja prowadzi samodzielną gospodarkę finansową.
- 1a. Przychodami Agencji są:
 - 1) środki budżetowe określone corocznie w ustawie budżetowej w formie dotacji podmiotowych i dotacji celowych;
 - 2) odsetki od wolnych środków przekazanych w depozyt zgodnie z przepisami o finansach publicznych;
 - 3) inne przychody.
2. Agencja działa zgodnie z planem finansowym, obejmującym rok obrachunkowy pokrywający się z rokiem kalendarzowym.
3. Projekt rocznego planu finansowego Agencji, Prezes Agencji, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w trybie określonym w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.
4. Agencja prowadzi rachunkowość zgodnie z odrębnymi przepisami, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.
5. Prezes Agencji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych i ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa w zakładowym regulaminie wynagrodzeń zasady wynagradzania pracowników Agencji.

Art. 9.

1. Agencja może nabywać i obejmować udziały lub akcje w spółkach prawa handlowego za zgodą ministra właściwego do spraw rynków rolnych oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
2. Prawa i obowiązki udziałowca lub akcjonariusza, w imieniu Agencji, wykonuje Prezes Agencji.
3. W stosunku do posiadanych przez Agencję akcji i udziałów spółek o profilu działalności związanym z obrotem i przechowywaniem zbóż, nie stosuje się

przepisów art. 239 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.³⁾).

Art. 10.

1. W przypadku trwałej utraty przez dłużników Agencji zdolności do spłaty zadłużenia Agencja może zbywać przysługujące jej wymagalne wierzytelności powstałe przed dniem 1 maja 2004 r.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady oraz tryb zbywania wierzytelności, o których mowa w ust. 1, mając na względzie poprawę płynności finansowej Agencji.

Art. 11.

1. Agencja:

- 1) realizuje zadania na rynkach produktów rolnych i żywnościowych mające na celu stabilizację tych rynków w ramach mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej;
- 2) gromadzi, analizuje, przetwarza i udostępnia informacje dotyczące rynków produktów rolnych i żywnościowych;
- 3) opracowuje i upowszechnia informacje związane z realizacją mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej oraz warunki udziału w tych mechanizmach;
- 3a) prowadzi działania promocyjne i informacyjne mające na celu promowanie produktów rolnych i żywnościowych, metod ich produkcji a także systemów jakości produktów rolnych i żywnościowych, z wyłączeniem działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących rolnictwa i gospodarki żywnościowej realizowanych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, rynków rolnych, rybołówstwa lub rozwoju wsi;
- 4) wspiera działania promocyjne i informacyjne na rynkach wybranych produktów rolnych i żywnościowych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej;
- 4a) prowadzi działania w zakresie wsparcia pszczelarstwa w ramach Wspólnej Polityki Rolnej;
- 4b) prowadzi działania w zakresie realizacji programu dostarczania nadwyżek żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej;
- 4c) uczestniczy w realizacji działań w zakresie wsparcia instytucjonalnego w ramach programów pomocowych, finansowanych ze środków Unii Europejskiej lub środków krajowych;
- 4d) realizuje programy krajowe mające na celu pomoc państwa dla podmiotów sektora rolnego oraz sektora rybackiego i ich grup, prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwórstwem lub obrotem produktami rolnymi oraz produktami rybołówstwa, w zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej lub dopuszczonym tymi przepisami do uregulowania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- 5) administruje obrotem z zagranicą towarami rolnymi w ramach Wspólnej Polityki Rolnej oraz towarami przetworzonymi nieobjętymi załącznikiem I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (towary z grupy non-aneks I), w szczególności przez:

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984.

- a) wydawanie i rozliczanie pozwoleń na przywóz i wywóz,
 - b) wydawanie dokumentów wymaganych do naliczenia i wypłacenia refundacji wywozowych oraz naliczenia opłat wywozowych,
 - c) (uchylona),
 - d) naliczanie i wypłacanie refundacji wywozowych i dopłat przywozowych,
 - e) nakładanie i egzekwowanie kar administracyjnych;
- 6) prowadzi obsługę zabezpieczeń finansowych w ramach realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej;
 - 7) nadzoruje wykorzystanie i przemieszczanie surowców uprawianych na gruntach odlogowanych oraz produktów pośrednich lub produktów ubocznych pochodzących z tych surowców lub z produktów pośrednich, zwanych dalej „towarami”, przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych;
 - 8) udziela dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany;
 - 9) gromadzi informacje dotyczące istniejącej, będącej w budowie lub planowanej infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego oraz biokomponentów, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.⁴⁾), będących w obszarze zainteresowania Unii Europejskiej i przekazuje je do ministra właściwego do spraw gospodarki, w terminie do 15 lipca roku sprawozdawczego, o którym mowa w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L 180 z 15.7.2010 str. 7).
- 2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób działania Agencji w zakresie administrowania obrotem z zagranicą towarami, o których mowa w ust. 1 pkt 5, mając na względzie stabilizację rynku wewnętrznego oraz monitorowanie przywozu i wywozu produktów rolnospożywczych w Unii Europejskiej.
 - 3. Rada Ministrów może powierzyć Agencji realizację innych zadań niż określone w ust. 1, związanych z funkcjonowaniem rynków produktów rolnych i żywnościowych.
 - 4. Rada Ministrów, powierzając zadania, o których mowa w ust. 3, zapewni Agencji na ten cel odpowiednie środki finansowe.
 - 5. Szczegółowe zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na rynku lnu i konopi, mleka, owoców i warzyw, tytoniu, suszu paszowego oraz wina są realizowane przez Agencję na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 11a.

Agencja nie może realizować zadań na zasadach określonych w ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 19, poz.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 217, Nr 99, poz. 666, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 229, poz. 1496 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 153, poz. 902.

100), z wyłączeniem inwestycji służących przechowywaniu produktów rolnych i żywnościowych.

Art. 12.

1. Agencja realizuje płatności ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej lub Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji oraz prowadzi wyodrębnioną ewidencję księgową wydatków z tych funduszy.
2. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji jest organem właściwym do opracowania postępowania w zakresie uczestnictwa w realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej.

Art. 12a.

1. Rada Ministrów, w przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej dotyczące Wspólnej Polityki Rolnej określają obowiązek podjęcia działań lub przewidują możliwość realizacji uprawnień przez państwo członkowskie lub właściwy organ państwa członkowskiego, lub agencję płatniczą, lub agencję interwencyjną w zakresie rynków, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 3 i art. 11 ust. 5, może, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wyznaczyć Agencję jako jednostkę organizacyjną wykonującą określone obowiązki lub uprawnienia;
 - 2) określić zadania realizowane przez Agencję, mające na celu wykonanie obowiązków lub uprawnień, o których mowa w pkt 1, lub sposób i tryb realizacji tych zadań.
2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, Rada Ministrów:
 - 1) uwzględnia:
 - a) zadania Agencji określone w art. 11 i art. 12, jej możliwości organizacyjne, kadrowe i techniczne, a także zapewnienie sprawnego funkcjonowania obsługi administracyjnej mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) uprawnienia podmiotów uczestniczących w mechanizmach administrowanych przez Agencję w zakresie Wspólnej Polityki Rolnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz możliwość zapewnienia szerokiego dostępu do udziału w tych mechanizmach,
 - c) zakres udzielonej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych akredytacji dotyczącej płatności w ramach Wspólnej Polityki Rolnej;
 - 2) kieruje się potrzebą zapewnienia skutecznego i efektywnego stosowania przepisów Unii Europejskiej dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 13.

1. Prezes Agencji ustala w drodze decyzji administracyjnej:
 - 1) kwoty nieuiszczonych należności z tytułu:
 - a) opłat i tymczasowej składki restrukturyzacyjnej, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2 lit. b–e,

- b) opłat sankcyjnych za niedokonanie wywozu bez refundacji skrobi ziemniaczanej wyprodukowanej w ilości przekraczającej przyznane kwoty produkcyjne;
 - 1a) kwoty nienależnie zwolnionych przez Agencję zabezpieczeń wniesionych przez przedsiębiorców uczestniczących w obrocie z zagranicą towarami, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 5;
 - 2) kwoty nienależnie lub nadmiernie pobranych środków:
 - a) pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej lub Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji,
 - b) krajowych
 - przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej;
 - 3) (uchylony);
 - 4) kwoty nienależnie lub nadmiernie pobranych środków finansowych funduszy promocji produktów rolno-spożywczych, udzielonych w ramach wsparcia finansowego, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych (Dz. U. Nr 97, poz. 799 oraz z 2010 r. Nr 228, poz. 1486);
 - 5) kwoty kar administracyjnych, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 5 lit. e.
2. Do należności, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁵⁾), z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty.
3. Uprawnienia organu podatkowego określone w ustawie, o której mowa w ust. 2, przysługują:
- 1) Prezesowi Agencji, jako organowi pierwszej instancji;
 - 2) ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, jako organowi odwoławczemu od decyzji Prezesa Agencji.
- 3a. Prezes Agencji może odstąpić od ustalenia:
- 1) kwot nienależnie wypłaconych refundacji wywozowych, nienależnie zwolnionych zabezpieczeń oraz odsetek i kwot, o których mowa w art. 49 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) 612/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz. Urz. UE L 186 z 17.07.2009, str. 1, z późn. zm.),
 - 2) kwot nienależnie lub nadmiernie pobranych środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej lub Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej
 - w przypadku gdy kwota każdej z tych należności nie jest wyższa od kwoty stanowiącej równowartość 100 euro przeliczonej na złote według kursu euro ustalonego zgodnie z art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania agromonetarnego systemu dla euro w rolnictwie i zmieniającym niektóre rozporządzenia (Dz. Urz. UE L 365 z 21.12.2006, str. 52, z późn. zm.).

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818 i Nr 192, poz. 1378.

4. Do egzekucji należności, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 13a.

1. Należności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2, podlegają potrąceniu z bezspornej i wymagalnej wierzytelności lub należności przedsiębiorcy z tytułu realizowanych przez Agencję płatności ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej lub Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji oraz krajowych środków publicznych przeznaczonych na współfinansowanie wydatków realizowanych w ramach tych funduszy.
2. Potrącenia dokonuje się przez oświadczenie Prezesa Agencji złożone przedsiębiorcy. Oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe.

Art. 13b.

1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę producenta rolnego ustala, w drodze decyzji administracyjnej, kwoty nienależnie lub nadmiernie pobranych środków krajowych przeznaczonych na udzielanie dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany.
2. Do należności, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty.
3. Uprawnienia organu podatkowego określone w ustawie, o której mowa w ust. 2, przysługują:
 - 1) dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, jako organowi pierwszej instancji;
 - 2) Prezesowi Agencji, jako organowi odwoławczemu od decyzji dyrektora oddziału terenowego Agencji.

Art. 14.

1. W sprawach dotyczących ustalenia nienależnie lub nadmiernie pobranych środków, które zostały przekazane przez Agencję na podstawie umowy cywilnoprawnej w związku z realizacją Wspólnej Polityki Rolnej:
 - 1) pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej lub Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji,
 - 2) krajowych, przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej– stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.
2. Do egzekucji należności, o których mowa w ust. 1, na rzecz Agencji stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 15.

W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji wydaje i poświadcza formularz kontrolny (formularz T5) w zakresie wykorzystania lub przemieszczania na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej:

- 1) produktów rolnych i żywnościowych, w tym pochodzących z zapasów interwencyjnych;
- 2) towarów przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych.

Art. 16.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem właściwym do opracowania i przekazania Komisji Europejskiej, do zatwierdzenia, krajowego programu wsparcia pszczelarstwa.
2. Prezes Agencji jest organem właściwym do realizacji zadań określonych w krajowym programie wsparcia pszczelarstwa.

Art. 17.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem właściwym do:
 - 1) zgłaszania Komisji Europejskiej zamiaru uczestniczenia Rzeczypospolitej Polskiej w programie dostarczania nadwyżek żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej, zwanym dalej „programem”;
 - 2) przekazywania Komisji Europejskiej:
 - a) informacji potrzebnych do opracowania programu,
 - b) sprawozdania z realizacji programu;
 - 3) powiadamiania Komisji Europejskiej o:
 - a) organizacjach charytatywnych uprawnionych do uczestniczenia w programie,
 - b) zmianach w trakcie realizacji programu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
- 1a. W zakresie realizacji programu Prezes Agencji jest organem właściwym do:
 - 1) przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych propozycji dotyczących ilości i wartości towarów pochodzących z zapasów interwencyjnych Unii Europejskiej, potrzebnych do realizacji programu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz rodzaju artykułów żywnościowych przekazywanych organizacjom charytatywnym;
 - 2) przeprowadzania przetargów oraz zawierania umów;
 - 3) informowania ministra właściwego do spraw rynków rolnych o wszelkich okolicznościach mogących mieć wpływ na zmiany programu w trakcie jego realizacji;
 - 4) przekazywania ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych i ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego sprawozdania z realizacji programu.
2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego ogłosi, w drodze obwieszczenia, w wydawanym przez siebie Dzienniku Urzędowym, wykaz organizacji charytatywnych uprawnionych do uczestniczenia w programie dostarczania żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej, wybranych spośród organizacji pozarządowych i innych podmiotów prowadzących działalność pożytku publicznego.

Art. 18.

W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji jest organem właściwym do:

- 1) ogłaszania zaproszeń do składania ofert dotyczących programów promocyjnych i informacyjnych, realizowanych na rynku wewnętrznym lub rynkach krajów trzecich;
- 2) dokonywania wyboru projektów programów promocyjnych i informacyjnych kwalifikujących się do uzyskania na ich realizację wsparcia ze środków Unii Europejskiej oraz przekazywania wybranych projektów do Komisji Europejskiej;
- 3) zawierania umów na realizację programów, o których mowa w pkt 1, z podmiotami, których projekty zostały zaakceptowane przez Komisję Europejską;
- 4) wypłacania zaliczek, dopłat częściowych oraz dopłat końcowych na rzecz podmiotów, z którymi zawarto umowy, o których mowa w pkt 3;
- 5) przekazywania Komisji Europejskiej sprawozdań kwartalnych oraz sprawozdań końcowych z realizacji programów promocyjnych i informacyjnych.

Art. 19.

1. W przypadku istnienia obowiązku, wynikającego z przepisów Unii Europejskiej, ustanowienia zabezpieczenia, w formie gwarancji, wykonania zobowiązań wynikających z realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej gwarantem może być wyłącznie instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Agencji, określi, w drodze rozporządzenia, zasady współpracy pomiędzy instytucjami finansowymi, o których mowa w ust. 1, a Agencją, w szczególności podstawowe definicje, prawa i obowiązki stron oraz wzory formularzy gwarancji w celu zabezpieczenia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

Art. 19a.

Należności ustalane w drodze decyzji administracyjnej lub wierzytelności wynikające z umów cywilnoprawnych z tytułu płatności realizowanych przez Agencję na rzecz przedsiębiorców, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1 i 2, ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej lub Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji oraz krajowych środków publicznych przeznaczonych na współfinansowanie wydatków realizowanych w ramach tych funduszy, nie podlegają zajęciu na podstawie przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 20.

1. Agencja przeprowadza:
 - 1) kontrole w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych;
 - 2) czynności sprawdzające:

- a) u osoby fizycznej, osoby prawnej lub w jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej,
 - b) u producenta rolnego w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2004 r. Nr 10, poz. 76, z późn. zm.⁶⁾)
- uczestniczących w mechanizmach administrowanych przez Agencję, w tym dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej;
- 3) czynności sprawdzające u producenta rolnego w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, który złożył wniosek o udzielenie dopłaty z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany.
2. Czynności sprawdzające są wykonywane przez:
- 1) służby techniczne Agencji, w skład których wchodzi pracownicy zatrudnieni w komórkach organizacyjnych Agencji,
 - 2) jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 21
- na podstawie upoważnienia do wykonywania tych czynności wydanego przez Prezesa Agencji.
3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności sprawdzających, ich miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.
4. Przed przystąpieniem do czynności sprawdzających osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać upoważnienie, o którym mowa w ust. 2.
5. Osoby upoważnione do wykonywania czynności sprawdzających mają prawo do:
- 1) wstępu do obiektów i pomieszczeń należących do przedsiębiorców, w szczególności do pomieszczeń produkcyjnych i magazynowych;
 - 1a) wstępu na teren gospodarstwa rolnego;
 - 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem czynności sprawdzających;
 - 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem czynności sprawdzających, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kopii oraz zabezpieczania tych dokumentów;
 - 4) sporządzania dokumentacji fotograficznej z przeprowadzonej czynności sprawdzającej;
 - 5) pobierania do badań próbek produktów rolnych i żywnościowych oraz innych produktów zawierających w swoim składzie produkty rolne i żywnościowe.
6. Osoba wykonująca czynności sprawdzające sporządza z tych czynności raport.
7. Raport podpisuje osoba wykonująca czynności sprawdzające oraz przedsiębiorca.
8. W przypadku odmowy podpisania raportu przez przedsiębiorcę, raport podpisuje tylko osoba wykonująca czynności sprawdzające, dokonując w raporcie stosownej adnotacji o tej odmowie.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 92, poz. 638, Nr 144, poz. 1045 i Nr 187, poz. 1381 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217, Nr 49, poz. 328 i Nr 64, poz. 427.

9. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 2, mając na względzie ujednolicenie informacji zawartych w upoważnieniu.

Art. 21.

1. Prezes Agencji może powierzyć, w drodze umowy, przeprowadzanie czynności sprawdzających, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2, wyspecjalizowanym jednostkom organizacyjnym, dysponującym warunkami organizacyjnymi, technicznymi i kadrowymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.
2. Umowy, o których mowa w ust. 1, określają w szczególności:
 - 1) szczegółowy zakres zadań, zwanych dalej „zadaniami delegowanymi”;
 - 2) zakres obowiązków i odpowiedzialność jednostki organizacyjnej za ich wykonanie;
 - 3) koszty realizacji zadań delegowanych;
 - 4) sposób dokumentowania wykonywanych zadań delegowanych oraz terminy informowania organów Agencji o wynikach przeprowadzonych czynności sprawdzających;
 - 5) sposób postępowania z dokumentami związanymi z realizacją zadań delegowanych.
- 2a. Prezes Agencji może powierzyć, w drodze umowy, wykonywanie zadań w zakresie wydawania i poświadczania formularza T5 jednostkom organizacyjnym, o których mowa w ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 156, poz. 1641, z późn. zm.⁷⁾). Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, warunki organizacyjne, techniczne i kadrowe, jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, którym można powierzyć przeprowadzanie czynności sprawdzających, mając na względzie zapewnienie wykonywania ich w jednolity sposób na obszarze całego kraju.

Rozdział 3

Centralny rejestr przedsiębiorców

Art. 22.

1. W mechanizmach administrowanych przez Agencję, w tym dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej, w ramach których Agencja realizuje swoje zadania, mogą uczestniczyć:
 - 1) osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej,
 - 2) producent rolny w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności,
 - 3) wpłacający na fundusze promocji produktów rolno-spożywczych, o których mowa w ustawie z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych, lub korzystający ze środków tych funduszy

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 167, poz. 1399, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1218 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 57, poz. 390 i Nr 89, poz. 589.

- zwani dalej „przedsiębiorcami”, wpisani do centralnego rejestru przedsiębiorców, zwanego dalej „rejestrem”.
- 2. Rejestr jest prowadzony przez Agencję w formie elektronicznej w sposób zapewniający ochronę i zabezpieczenie danych przed ich utratą oraz nieuprawnionym dostępem.
- 3. Wpisu do rejestru dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy.
- 4. Wniosek składa się na formularzu rejestracyjnym opracowanym i udostępnianym przez Agencję.
- 5. Formularz rejestracyjny zawiera w szczególności:
 - 1) nazwę albo imię i nazwisko przedsiębiorcy;
 - 2) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy i adres do korespondencji;
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, a w przypadku osoby fizycznej również numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL), z zastrzeżeniem ust. 6;
 - 4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile został nadany;
 - 5) numer producenta rolnego nadany w krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, o ile został nadany;
 - 6) numer rachunku bankowego przedsiębiorcy.
- 5a. (uchylony).
- 6. Jeżeli przedsiębiorcą jest osoba fizyczna nieposiadająca obywatelstwa polskiego lub nieprowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności, we wniosku zamiast numeru ewidencyjnego powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) podaje się numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia danej osoby.
- 6a. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nieposiadający obywatelstwa polskiego lub nieposiadający siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub nieprowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności, do wniosku dołącza oświadczenie potwierdzone przez notariusza, właściwy organ sądowy lub administracyjny kraju pochodzenia przedsiębiorcy lub kraju, w którym przedsiębiorca ten ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, zawierające dane zawarte w formularzu, o którym mowa w ust. 4.
- 7. Do rejestru wpisuje się dane zawarte w formularzu, o którym mowa w ust. 4.
- 8. Dane indywidualne zawarte w rejestrze mogą być udostępniane wyłącznie organom sprawującym nadzór nad Agencją oraz organom statystyki publicznej, natomiast dane zbiorcze mogą być udostępniane innym organom administracji publicznej prowadzącym systemy informacyjne.
- 9. Przepisów ust. 6 i 6a nie stosuje się do przedsiębiorców, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

Art. 23.

1. Jednocześnie z wpisem do rejestru przedsiębiorcy nadaje się numer rejestracyjny.

2. Numer rejestracyjny, o którym mowa w ust. 1, jest niepowtarzalny i nie przechodzi na następcę prawnego.

Art. 24.

Przedsiębiorcy uczestniczący w mechanizmach Wspólnej Polityki Rolnej realizowanych przez Agencję są obowiązani do posługiwania się numerem rejestracyjnym, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

Art. 25.

1. Organy administracji publicznej udostępniają Agencji nieodpłatnie dane zawarte w rejestrach oraz ewidencjach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, niezbędne do realizowania przez Agencję zadań w ramach mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej.
2. Do warunków oraz trybu udostępniania Agencji danych przechowywanych w prowadzonych rejestrach i ewidencjach, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

Art. 26.

Minister właściwy do spraw rolnictwa oraz minister właściwy do spraw rynków rolnych określają, w drodze rozporządzenia, zakres, sposób oraz terminy przekazywania danych o dłużnikach z tytułu nienależnie lub nadmiernie pobranych środków przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej między Agencją a Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, mając na uwadze konieczność odzyskania tych środków.

Rozdział 4

Rynek mięsa

Art. 27.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej:
 - 1) Agencja dokonuje interwencyjnych zakupów, przechowywania i sprzedaży mięsa wołowego oraz mięsa wieprzowego, a także udziela dopłaty do prywatnego przechowywania wieprzowiny, wołowiny, cielęciny, baraniny oraz mięsa koziego;
 - 2) Prezes Agencji:
 - a) wydaje świadectwa autoryzacji zakładów odkostniających i chłodni, które będą świadczyć usługi przechowywania mięsa stanowiącego zapasy interwencyjne,
 - b) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące rynku mięsa w zakresie zadań realizowanych przez Agencję,
 - c) dokonuje, w drodze przetargów, wyboru podmiotów, o których mowa w lit. a, z którymi Agencja zawrze umowy w zakresie odkostniania i przechowywania mięsa.
 2. Wnioski o wydanie świadectw, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, składa się na formularzach udostępnianych przez Agencję.
- 2a. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności:

- 1) nazwę albo imię i nazwisko wnioskodawcy;
 - 2) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy;
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;
 - 4) nazwę i adres zakładu wnioskodawcy, w którym prowadzony będzie proces odkostniania lub przechowywania;
 - 5) dane dotyczące posiadanej infrastruktury oraz wyposażenia w urządzenia służące do wykonywania czynności, o których mowa w pkt 4.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania przetargów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, mając na względzie efektywność ekonomiczną przerobu i składowania zapasów interwencyjnych.

Rozdział 5

(uchylony)

Rozdział 6

Rynek cukru

Art. 30.

1. Zadania realizowane przez państwo członkowskie, właściwy organ państwa członkowskiego i agencję interwencyjną w zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru oraz przepisami dotyczącymi restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego wykonuje Agencja, chyba że ustawa stanowi inaczej.
2. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o producencie cukru albo producencie izoglukozy, rozumie się przez to przedsiębiorstwo produkujące cukier lub izoglukozę lub przedsiębiorstwo cukrownicze wskazane w przepisach, o których mowa w ust. 1.

Art. 31.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, minister właściwy do spraw rynków rolnych:
 - 1) realizuje zadania związane z kwotowaniem produkcji cukru i izoglukozy;
 - 2) może wystąpić do Komisji Europejskiej o podjęcie środków ochronnych;
 - 3) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące rynku cukru oraz izoglukozy w zakresie zadań, o których mowa w pkt 1.
2. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw rynków rolnych w szczególności wydaje decyzje w sprawach:
 - 1) przyznania kwoty produkcyjnej cukru oraz kwoty produkcyjnej izoglukozy;
 - 2) przyznania dodatkowej kwoty produkcyjnej cukru oraz kwoty produkcyjnej izoglukozy;
 - 3) korekty przyznanej kwoty produkcyjnej cukru oraz kwoty produkcyjnej izoglukozy – w przypadku:
 - a) skorygowania przez Komisję Europejską kwot produkcyjnych cukru lub kwot produkcyjnych izoglukozy,

- b) ustalenia przez Komisję Europejską współczynnika redukcji kwot produkcyjnych cukru lub kwot produkcyjnych izoglukozy;
- 4) przeniesienia między producentami cukru albo producentami izoglukozy kwoty produkcyjnej cukru albo kwoty produkcyjnej izoglukozy.
3. Przed wydaniem decyzji, o których mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw rynków rolnych zasięga opinii ogólnokrajowych społeczno-zawodowych organizacji rolniczych, reprezentujących interesy plantatorów buraków cukrowych.
4. Termin na wyrażenie opinii, o której mowa w ust. 3, wynosi 14 dni. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu wymóg zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony.
5. Decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, wydaje się na wniosek producenta cukru albo producenta izoglukozy, składany w terminie do dnia 30 września roku poprzedzającego rok gospodarczy, na który jest składany wniosek.
6. Decyzje w sprawach przyznania kwot produkcyjnych cukru oraz kwot produkcyjnych izoglukozy na dany rok gospodarczy są wydawane w terminie do dnia 30 listopada roku kalendarzowego poprzedzającego ten rok gospodarczy.
7. Dodatkową kwotę produkcyjną cukru przyznaje się w wysokości proporcjonalnej do wysokości kwoty cukru przyznanej danemu producentowi cukru na rok gospodarczy 2006/2007.
8. Decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, powinny uwzględniać proporcjonalnie interesy wszystkich plantatorów buraków cukrowych.
9. Decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, stanowią podstawę do zmiany umów kontraktacji zawartych z dostawcami buraków cukrowych.
10. Zmiany umów kontraktacji, o których mowa w ust. 9, powinny uwzględniać proporcjonalnie interesy plantatorów buraka cukrowego.
- 10a. W przypadku cofnięcia zatwierdzenia producentowi cukru zgodnie z przepisami Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, minister właściwy do spraw rynków rolnych wydaje decyzję o cofnięciu przyznanej temu producentowi kwoty produkcyjnej cukru w zakresie kwoty niewykorzystanej przez niego do dnia, w którym decyzja o cofnięciu zatwierdzenia stała się ostateczna.
- 10b. Kwotę produkcyjną cukru, o której mowa w ust. 10a, zwaną dalej „dostępną kwotą”, przyznaje się w drodze decyzji pozostałym producentom cukru, którym przyznano na dany rok gospodarczy kwotę produkcyjną cukru, na ich wniosek.
- 10c. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 10a, minister właściwy do spraw rynków rolnych przesyła producentom cukru, o których mowa w ust. 10b, pisemne informacje o możliwości ubiegania się o dostępną kwotę oraz o jej wysokości.
- 10d. Wnioski o przyznanie dostępnej kwoty producenci cukru, o których mowa w ust. 10b, mogą składać w terminie 30 dni od dnia otrzymania pisemnej informacji, o której mowa w ust. 10c.
- 10e. Wniosek, o którym mowa w ust. 10b, zawiera w szczególności:
- 1) nazwę, siedzibę i adres producenta cukru;
 - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) producenta cukru;
 - 3) numer producenta cukru w Krajowym Rejestrze Sądowym lub w Ewidencji Działalności Gospodarczej;
 - 4) wskazanie wysokości wnioskowanej kwoty produkcyjnej cukru;
 - 5) informację o zatwierdzeniu producenta cukru;

- 6) zobowiązanie producenta cukru do przejęcia praw i obowiązków względem plantatorów dostarczających buraki cukrowe do producenta cukru, któremu została cofnięta kwota produkcyjna cukru.
- 10f. Dostępną kwotę przyznaje się we wnioskowanej wysokości, z zastrzeżeniem ust. 10g.
- 10g. Jeżeli suma wnioskowanych przez producentów cukru, o których mowa w ust. 10b, kwot produkcyjnych cukru przekracza wysokość dostępnej kwoty, danemu producentowi cukru przyznaje się kwotę produkcyjną cukru w wysokości stanowiącej iloczyn ilorazu wielkości dostępnej kwoty i sumy wnioskowanych przez producentów cukru kwot produkcyjnych cukru oraz wielkości wnioskowanej przez danego producenta cukru kwoty produkcyjnej cukru.
- 10h. Decyzje, o których mowa w ust. 10b, stanowią podstawę do zmiany umów kontraktacji zawartych z dostawcami buraków cukrowych.
- 10i. Przed podpisaniem umów kontraktacji producent cukru, któremu została przyznana kwota na podstawie ust. 10b, jest obowiązany do przeprowadzenia konsultacji ze społeczno-zawodową organizacją rolników reprezentującą plantatorów buraków cukrowych, działającą przy producencie cukru.
11. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w ust. 5, mając na względzie konieczność uzyskania informacji dotyczących dotychczasowej produkcji cukru oraz produkcji izoglukozy przez danego producenta cukru i producenta izoglukozy.

Art. 31a.

Jeżeli przepisy Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, określają zadania dla państwa członkowskiego w zakresie spraw związanych z organizacją i funkcjonowaniem porozumień branżowych, zadania te wykonuje minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 31b.

1. W przypadku braku porozumienia branżowego, o którym mowa w przepisach Unii Europejskiej, w zakresie warunków zakupu i dostawy buraków cukrowych, w tym rozdziału pomiędzy plantatorów buraków cukrowych ilości buraków cukrowych przeznaczonych do produkcji cukru w ramach kwoty produkcyjnej cukru, o której mowa w art. 31 ust. 6, stosuje się przepisy ust. 2–8 i przepisy wydane na podstawie ust. 9.
2. Producent cukru, w terminie do dnia 15 grudnia roku poprzedzającego rok gospodarczy, jest obowiązany w ramach przyznanej kwoty produkcyjnej cukru określić limit buraków cukrowych, które zapewnią wyprodukowanie cukru w wysokości przyznanej producentowi cukru kwoty produkcyjnej cukru.
3. Producent cukru jest obowiązany do 20 grudnia roku poprzedzającego rok gospodarczy dokonać rozdzielenia limitu buraków cukrowych, o którym mowa w ust. 2, pomiędzy plantatorów buraków cukrowych, przy czym suma części rozdzielonych limitów musi być równa limitowi, o którym mowa w ust. 2, oraz powiadomić tych plantatorów o wielkości przysługujących im części tego limitu.
4. Limit buraków cukrowych jest rozdzielany według wskaźnika określonego w ust. 5 między plantatorów buraków cukrowych, którzy mieli zawarte umowy kontraktacji na rok gospodarczy 2001/2002, lub ich następców prawnych.
5. Wskaźnik rozdzielania limitu buraków cukrowych między plantatorów buraków cukrowych stanowi iloraz ogólnej ilości buraków cukrowych w tonach, skupio-

nych przez producenta cukru w latach gospodarczych 1997–2001 od plantatora buraków cukrowych, który miał zawartą umowę kontraktacji na rok gospodarczy 2001/2002, i ogólnej ilości buraków cukrowych w tonach, skupionych przez producenta cukru w latach gospodarczych 1997–2001 od wszystkich plantatorów buraków cukrowych, którzy mieli zawarte umowy kontraktacji na rok gospodarczy 2001/2002.

6. Część limitu buraków cukrowych określona dla plantatora w wyniku podziału, o którym mowa w ust. 3, stanowi wielkość przysługującego plantatorowi prawa do uprawy i dostawy.
7. Producent cukru ma obowiązek zawrzeć z plantatorem, któremu przysługuje prawo do uprawy i dostawy, umowę kontraktacji, w ramach której jest obowiązany odebrać określoną przysługującym plantatorowi prawem do uprawy i dostawy ilość buraków cukrowych.
8. Producent cukru przed podjęciem czynności, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz przed zawarciem z plantatorem umowy kontraktacji, o której mowa w ust. 7, jest zobowiązany do zasięgnięcia opinii ogólnokrajowej społeczno-zawodowej organizacji rolników reprezentującej interesy plantatorów buraków cukrowych.
9. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może, w drodze rozporządzenia, określić warunki zakupu lub dostawy buraków cukrowych przeznaczonych do produkcji cukru w ramach kwoty produkcyjnej cukru, o której mowa w art. 31 ust. 6, w zakresie określonych w przepisach Unii Europejskiej dla porozumień branżowych na rynku cukru, inne niż wskazane w ust. 2–8, mając na względzie konieczność zabezpieczenia interesów plantatorów buraków cukrowych i producentów cukrów.

Art. 32.

1. Wykonywanie obowiązków określonych w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, w tym przekazywanie informacji, składanie deklaracji, raportów, sprawozdań, wniosków lub uiszczanie opłat, następuje w terminach ustalonych w tych przepisach.
2. W zakresie nieuregulowanym w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, minister właściwy do spraw rynków rolnych może, w drodze rozporządzenia, ustalić terminy przekazywania informacji, składania deklaracji, raportów, sprawozdań, wniosków lub uiszczania opłat, których obowiązek przekazywania, składania lub uiszczania wynika z tych przepisów, mając na względzie zapewnienie ochrony interesów podmiotów uczestniczących w mechanizmach na rynku cukru, a także sprawną realizację zadań związanych z obsługą administracyjną tych mechanizmów.

Art. 33.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, Agencja w szczególności:
 - 1) wykonuje zadania związane z:
 - a) zatwierdzaniem producentów cukru, producentów izoglukozy i przedsiębiorstw przetwarzających te produkty,
 - b) skupem interwencyjnym, przechowywaniem oraz sprzedażą cukru,
 - c) przetwarzaniem i wycofaniem cukru z rynku,
 - d) przeprowadzaniem kontroli na rynku cukru,

- e) wyrażeniem zgody na zawarcie umowy pomiędzy producentami cukru, dotyczącej wyprodukowania cukru przez jednego z tych producentów w ramach kwoty produkcyjnej producenta zlecającego produkcję;
- 2) pobiera:
 - a) opłaty z tytułu przyznania dodatkowej kwoty cukru,
 - b) opłaty za nadwyżki cukru i izoglukozy,
 - c) opłaty produkcyjne,
 - d) opłaty z tytułu niewypełnienia obowiązków wynikających z uczestnictwa w mechanizmach na rynku cukru,
 - e) tymczasową składkę restrukturyzacyjną;
- 3) przyjmuje informacje, deklaracje, raporty, sprawozdania oraz wnioski;
- 4) realizuje zadania dotyczące pomocy w zakresie restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego, w tym:
 - a) ustala spełnianie warunków przyznania tej pomocy,
 - b) udziela pomocy,
 - c) nadzoruje realizację przyjętych zobowiązań;
- 5) przyznaje pomoc na rzecz dywersyfikacji i dodatkową pomoc na rzecz dywersyfikacji, zgodnie z krajowym programem restrukturyzacji;
- 6) udziela pomocy w zakresie prywatnego przechowywania cukru białego;
- 7) przekazuje właściwym organom Unii Europejskiej informacje i składa wnioski.
- 2. Do kontroli, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d, stosuje się przepisy ustawy dotyczące czynności sprawdzających, chyba że przepisy Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, stanowią inaczej.
- 3. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1, Prezes Agencji:
 - 1) wydaje decyzje w sprawach:
 - a) zatwierdzenia, zawieszenia zatwierdzenia albo cofnięcia zatwierdzenia producentów cukru, producentów izoglukozy i przedsiębiorstw przetwarzających te produkty,
 - b) autoryzacji miejsca przechowywania cukru pochodzącego z zapasów interwencyjnych,
 - c) przyznania refundacji produkcyjnej;
 - 2) udziela pomocy restrukturyzacyjnej;
 - 3) prowadzi rejestr podmiotów zatwierdzonych;
 - 4) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, na jego żądanie, informacje związane z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1.
- 4. Informacje, deklaracje i wnioski określone w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, składa się do Prezesa Agencji na formularzach opracowanych i udostępnianych przez Agencję.
- 5. Formularze, o których mowa w ust. 4, zawierają:
 - 1) dane umożliwiające identyfikację składającego formularz, związane z prowadzoną przez niego działalnością;
 - 2) informacje określone w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, lub
 - 3) informacje niezbędne do ustalenia stanu faktycznego lub prawnego w zakresie bezpośrednio związanym z przedmiotem składanych informacji, dekla-

racji lub wniosków, dotyczące rodzaju wykonywanej działalności, lokalizacji miejsca produkcji, wielkości produkcji, tytułu prawnego do posiadanych obiektów i urządzeń lub wynikające z obowiązków związanych z uczestnictwem w mechanizmach na rynku cukru, określonych w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1.

Art. 34.

1. Opłaty i tymczasowa składka restrukturyzacyjna, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2, stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane przez producentów cukru, producentów izoglukozy i przedsiębiorstwa przetwarzające te produkty na wydzielony rachunek bankowy Agencji.
2. Środki pochodzące z pobranych opłat i tymczasowej składki restrukturyzacyjnej, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2, Agencja przekazuje na rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych, w terminie 5 dni od dnia ich wpływu na rachunek bankowy Agencji.

Art. 34a.

1. Pomoc na rzecz dywersyfikacji, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 5, zwana dalej „pomocą”, przyznawana zgodnie z krajowym programem restrukturyzacji zgłoszonym przez Agencję na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 176 z 30.06.2006, str. 32, z późn. zm.), zwanym dalej „Krajowym Programem Restrukturyzacji”, jest przyznawana w ramach działań:
 - 1) „Modernizacja gospodarstw rolnych”;
 - 2) „Zwiększanie wartości dodanej podstawowej produkcji rolnej i leśnej”.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych ogłasza Krajowy Program Restrukturyzacji, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.
3. W przypadku zmiany Krajowego Programu Restrukturyzacji minister właściwy do spraw rynków rolnych ogłasza, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zmieniony Krajowy Program Restrukturyzacji.

Art. 34b.

1. O pomoc, o której mowa w art. 34a ust. 1 pkt 1, mogą się ubiegać producenci rolni w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, którzy:
 - 1) jako plantatorzy buraków cukrowych, o których mowa w art. 3 ust. 6 tiret pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz. Urz. UE L 58 z 28.02.2006, str. 42, z późn. zm.), są uprawnieni do otrzymania pomocy określonej w art. 4 ust. 3 lit. b tego rozporządzenia;
 - 2) prowadzą działalność rolniczą na obszarze gmin objętych procesem restrukturyzacji, wskazanych w Krajowym Programie Restrukturyzacji.

2. Pomoc, o której mowa w art. 34a ust. 1 pkt 1, polega na refundacji części kosztów zakupu nowych maszyn lub urządzeń przeznaczonych do produkcji rolnej, z wyłączeniem maszyn i urządzeń przeznaczonych wyłącznie do uprawy buraków cukrowych.

Art. 34c.

1. O pomoc, o której mowa w art. 34a ust. 1 pkt 2, mogą się ubiegać przedsiębiorcy prowadzący przedsiębiorstwo określone w art. 28 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz. Urz. UE L 277 z 21.10.2005, str. 1, z późn. zm.).
2. Pomoc, o której mowa w art. 34a ust. 1 pkt 2, polega na refundacji części kosztów inwestycji w zakresie przetwórstwa na cele energetyczne produktów rolnych, określonych w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, realizowanych na obszarze gmin objętych procesem restrukturyzacji, wskazanych w Krajowym Programie Restrukturyzacji.

Art. 34d.

Pomoc jest przyznawana do wysokości środków przewidzianych w Krajowym Programie Restrukturyzacji na poszczególne działania, jeżeli są spełnione warunki określone w ustawie oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 34k.

Art. 34e.

1. Pomoc jest przyznawana na wniosek.
2. Wniosek o przyznanie pomocy składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.

Art. 34f.

1. Pomoc jest przyznawana na podstawie umowy zawieranej, pod rygorem nieważności, w formie pisemnej.
2. Umowa, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:
 - 1) oznaczenie przedmiotu i stron umowy;
 - 2) określenie warunków i terminu zakupu, o którym mowa w art. 34b ust. 2, albo warunków, terminu i miejsca realizacji inwestycji, o której mowa w art. 34c ust. 2;
 - 3) określenie wysokości pomocy;
 - 4) określenie warunków i terminów wypłaty środków finansowych z tytułu pomocy;
 - 5) określenie warunków rozwiązania umowy;
 - 6) określenie warunków i sposobu zwrotu środków finansowych z tytułu pomocy, w przypadku gdy pomoc jest nienależna lub wypłacona w nadmiernej wysokości.
3. Zmiana umowy, o której mowa w ust. 1, powodująca zwiększenie wysokości pomocy określonej w tej umowie jest nieważna.

Art. 34g.

1. Do postępowań w sprawach dotyczących przyznania pomocy nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że przepisy dotyczące właściwości miejscowej organów, wyłączenia pracowników organu, doręczeń i wezwań, udostępniania akt, a także skarg i wniosków, stosuje się odpowiednio.
2. W postępowaniu w sprawie dotyczącej przyznania pomocy Agencja:
 - 1) stoi na straży praworządności;
 - 2) jest obowiązana w sposób wyczerpujący rozpatrzyć cały materiał dowodowy;
 - 3) udziela wnioskodawcom, na ich żądanie, niezbędnych pouczeń co do okoliczności faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania;
 - 4) zapewnia wnioskodawcom, na ich żądanie, czynny udział w każdym stadium postępowania.
3. Wnioskodawcy oraz inne osoby uczestniczące w postępowaniu w sprawie dotyczącej przyznania pomocy są obowiązane przedstawiać dowody oraz dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek; ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne.

Art. 34h.

1. W przypadku gdy nie są spełnione warunki przyznania pomocy, Agencja informuje wnioskodawcę, w formie pisemnej, o odmowie jej przyznania z podaniem przyczyn odmowy oraz o prawie wniesienia skargi do sądu administracyjnego.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia do sądu administracyjnego skargi w trybie i na zasadach określonych dla aktów lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.⁸⁾).

Art. 34i.

1. W przypadku śmierci wnioskodawcy będącego osobą fizyczną, spadkobierca wnioskodawcy może, na swój wniosek, wstąpić do toczącego się postępowania w sprawie dotyczącej przyznania pomocy, o której mowa w art. 34a ust. 1 pkt 1, na miejsce wnioskodawcy.
2. W przypadku śmierci osoby fizycznej, której przyznano pomoc, o której mowa w art. 34a ust. 1 pkt 1, pomoc ta może być przyznana spadkobiercy, na jego wniosek, jeżeli:
 - 1) spełnia on warunki przyznania pomocy;
 - 2) zostaną przez niego przejęte zobowiązania spadkodawcy związane z przyznaną pomocą.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417 i Nr 250, poz. 2118, Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 208, poz. 1536 i Nr 217, poz. 1590, z 2007 r. Nr 120, poz. 818, Nr 121, poz. 831 i Nr 221, poz. 1650, z 2008 r. Nr 190, poz. 1171 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 53, poz. 433.

3. Pomoc, o której mowa w art. 34a ust. 1 pkt 1, może być przyznana spadkobiercy, o którym mowa w ust. 1 albo 2, mimo niespełniania przez niego warunku określonego w art. 34b ust. 1 pkt 1.
4. W przypadku gdy jest kilku spadkobierców pomoc, o której mowa w art. 34a ust. 1 pkt 1, jest przyznawana temu spadkobiercy, co do którego pozostali spadkobiercy wyrazili pisemną zgodę.

Art. 34j.

1. W przypadku śmierci wnioskodawcy będącego osobą fizyczną albo rozwiązania lub przekształcenia wnioskodawcy będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej lub innego zdarzenia prawnego, w wyniku których zaistnieje następstwo prawne, albo w przypadku zbycia całości lub części przedsiębiorstwa wnioskodawcy, następcy prawnego wnioskodawcy albo nabywcy tego przedsiębiorstwa lub części tego przedsiębiorstwa może, na swój wniosek, wstąpić do toczącego się postępowania w sprawie dotyczącej przyznania pomocy, o której mowa w art. 34a ust. 1 pkt 2, na miejsce wnioskodawcy.
2. W przypadku śmierci osoby fizycznej, rozwiązania lub przekształcenia osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, którym przyznano pomoc, o której mowa w art. 34a ust. 1 pkt 2, lub innego zdarzenia prawnego, w wyniku których zaistnieje następstwo prawne, albo w przypadku zbycia całości lub części przedsiębiorstwa takiego podmiotu, następcy prawnemu takiego podmiotu albo nabywcy tego przedsiębiorstwa lub części tego przedsiębiorstwa pomoc ta może być przyznana, na jego wniosek, jeżeli:
 - 1) spełnia on warunki przyznania pomocy;
 - 2) zostaną przez niego przejęte zobowiązania takiego podmiotu związane z przyznaną pomocą.

Art. 34k.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania, wypłaty lub zwrotu pomocy w ramach działań objętych Krajowym Programem Restrukturyzacji, w tym szczegółowe wymagania, jakim powinna odpowiadać umowa, na podstawie której jest przyznawana pomoc, mając na względzie zapewnienie prawidłowej realizacji Krajowego Programu Restrukturyzacji oraz specyfikę poszczególnych działań.

Rozdział 7

Rynek skrobi

Art. 35.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:
 - 1) wydaje decyzje w sprawach przyznawania premii produkcyjnych producentom skrobi ziemniaczanej;
 - 2) wypłaca premie produkcyjne przyznane decyzjami, o których mowa w pkt 1.
2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wydaje się na wniosek producenta skrobi ziemniaczanej.

Art. 35 obowiązuje do dn. 30.06.2012 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 243).

Art. 36. (uchylony).**[Art. 37.**

1. *W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji przekazuje Komisji Europejskiej oraz ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych informacje dotyczące rynku skrobi w zakresie zadań realizowanych przez Agencję.*
2. *Producent skrobi ziemniaczanej jest obowiązany przekazywać Prezesowi Agencji, w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku gospodarczego, informacje o:*
 - 1) *ilości ziemniaków przeznaczonych na produkcję skrobi ziemniaczanej, za które została wypłacona cena minimalna;*
 - 2) *wykorzystaniu kwot produkcji skrobi ziemniaczanej w okresie danego roku gospodarczego;*
 - 3) *ilości skrobi ziemniaczanej, do której nie wypłacono premii produkcyjnej;*
 - 4) *ilości skrobi ziemniaczanej, która powinna być wyeksportowana bez refundacji.]*

Przepis uchylający art. 37 wchodzi w życie z dn. 1.07.2012 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 243).

Art. 37a.

Płatność uzupełniająca, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 3 lit. d, jest płatnością związaną z produkcją, zwaną dalej „płatnością związaną”.

Art. 37a obowiązuje do dn. 30.06.2012 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 243).

[Art. 38.

1. *Płatność związana przysługuje producentowi rolnemu w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, dostarczającemu producentowi skrobi ziemniaczanej ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej, zawierające nie mniej niż 13 % skrobi, zwane dalej „ziemniakami skrobiowymi”, na podstawie umowy kontraktacji zawartej przez tego producenta rolnego albo grupę producentów rolnych, której jest członkiem. Płatność związana przysługuje za ilość skrobi zawartej w dostarczonych ziemniakach skrobiowych.*
- 1a. *Płatność związana przysługuje również za ziemniaki skrobiowe, w których zawartość skrobi jest niższa niż 13 %, w przypadku, w którym stosuje się art. 5 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Komisji (WE) nr 2236/2003 z dnia 23 grudnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady w celu stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1868/94 ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej (Dz. Urz. UE L 339 z 24.12.2003, str. 45; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 515).*
2. *Płatność związana jest przyznawana przez dyrektora oddziału terenowego Agencji, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek producenta rolnego, złożony do Agencji na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.*
3. *Wniosek zawiera:*
 - 1) *imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;*
 - 2) *oświadczenie o ilości ziemniaków skrobiowych dostarczonych do producenta skrobi ziemniaczanej w ramach umów kontraktacji;*
 - 3) *oświadczenie o zawartości skrobi w dostarczonych ziemniakach skrobiowych;*

Przepis uchylający art. 38 wchodzi w życie z dn. 1.07.2012 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 243).

- 4) numer umowy kontraktacji;
 - 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer rachunku bankowego wnioskodawcy;
 - 6) numer REGON – w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba prawna;
 - 7) numer identyfikacyjny wnioskodawcy nadany na podstawie ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności – jeżeli został nadany.
4. Do wniosku dołącza się oświadczenie producenta skrobi ziemniaczanej potwierdzające, że:
- 1) umowa kontraktacji ziemniaków skrobiowych została zawarta z wnioskodawcą albo z grupą producentów rolnych, której jest członkiem, w ramach przyznanej temu producentowi kwoty produkcji skrobi;
 - 2) uchylony.
5. Rada Ministrów określa corocznie, w drodze rozporządzenia, stawki płatności związanej, w zależności od zawartości skrobi w ziemniakach skrobiowych, mając na uwadze założenia do ustawy budżetowej na dany rok oraz zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej zawarte w umowach międzynarodowych.
6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, terminy składania wniosków o wypłatę płatności związanej, termin wypłaty tej płatności oraz sposób jej dokonywania, mając na względzie zapewnienie prawidłowości i terminowości jej wypłacania.]

Art. 38a–38g. (uchylone).

Rozdział 7a

Rynek zbóż

Art. 38h.

W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej:

- 1) Agencja dokonuje interwencyjnych zakupów i sprzedaży zbóż oraz przechowuje te zboża;
- 2) Prezes Agencji:
 - a) prowadzi wykaz laboratoriów dokonujących, w ramach zadań delegowanych, oceny jakości zboża objętego działaniami interwencyjnymi,
 - b) realizuje zadania i obowiązki określone dla państwa członkowskiego i agencji interwencyjnej w odniesieniu do zakupu i sprzedaży zbóż w ramach interwencji publicznej;
- 3) minister właściwy do spraw rynków rolnych powiadamia Komisję Europejską o:
 - a) zatwierdzonych agencjach interwencyjnych,
 - b) zatwierdzonych centrach interwencyjnych,
 - c) minimalnych ilościach wymaganych w odniesieniu do zakupów produktów po ustalonej cenie,
 - d) reprezentatywnych cenach rynkowych zbóż.

Rozdział 8

Rynek oliwy
(uchylony).

Art. 39. (uchylony).

Rozdział 9
Rynek jedwabników
(uchylony).

Art. 40. (uchylony).

Rozdział 9a
Wykorzystanie uprawianych na gruntach odłogowanych surowców przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych

Art. 40a.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:
 - 1) przyjmuje kopie kontraktów zawieranych między wnioskodawcą a odbiorcą lub pierwszą jednostką przetwórczą, w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1973/2004 z dnia 29 października 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1782/2003 w sprawie systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów zarezerwowanych do produkcji surowców (Dz. Urz. UE L 345 z 20.11.2004, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1973/2004/WE”;
 - 2) przyjmuje od odbiorcy i pierwszej jednostki przetwórczej informacje oraz zabezpieczenie, które są obowiązane składać te podmioty, określone w rozporządzeniu 1973/2004/WE;
 - 3) ustala, na wniosek odbiorcy albo pierwszej jednostki przetwórczej, które prowadzą działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wysokość zabezpieczenia wykorzystania towarów przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych;
 - 4) przeprowadza kontrole wykorzystania towarów;
 - 5) przekazuje informacje Komisji Europejskiej lub właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, składa się na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zawiera w szczególności:
 - 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
 - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacji w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) wnioskodawcy, jeżeli został nadany;
 - 3) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres drugiej strony kontraktu;

- 4) określenie ilości i gatunku każdego surowca objętego kontraktem oraz łączną powierzchnię wszystkich uprawianych gatunków będących przedmiotem kontraktu;
 - 5) informację o przeznaczeniu towaru.
4. (uchylony).
5. (uchylony).

Art. 40b.

Odbiorcy lub pierwsze jednostki przetwórcze przekazują Prezesowi Agencji:

- 1) informacje, o których mowa w art. 157 ust. 3 rozporządzenia 1973/2004/WE, w ciągu 40 dni od dnia, w którym odebrano surowce, jednak nie później niż do dnia 10 listopada roku, na który wnioskodawca złożył wniosek o płatność;
- 2) kopie kontraktów, o których mowa w art. 40a ust. 1 pkt 1, w terminie do 40 dni od dnia ich zawarcia.

Rozdział 9b

Udzielanie dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany

Art. 40c.

1. Dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany udziela się producentom rolnym w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.
2. Warunkiem uzyskania dopłaty jest posiadanie przez producenta rolnego działek rolnych o łącznej powierzchni nie mniejszej niż 1 ha, na których uprawia się gatunki roślin uprawnych objęte dopłatami, przy czym działka rolna oznacza zwarty obszar gruntu rolnego, na którym jest prowadzona uprawa lub grupa upraw, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wdrażania zasady współzależności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników, oraz wdrażania zasady współzależności przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 479/2008 (Dz. Urz. UE L 141 z 30.04.2004, str. 18, z późn. zm.; Dz. Urz. UE L Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 44, str. 243), o powierzchni nie mniejszej niż 0,1 ha wchodzący w skład gospodarstwa rolnego.
3. Dopłaty udziela się do powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany gatunków roślin uprawnych określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6 pkt 2, jeżeli:
 - 1) ilość materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, zużyta do obsiania lub obsadzenia tych powierzchni, jest nie mniejsza niż minimalna ilość tego materiału określona w przepisach wydanych na podstawie art. 40d ust. 6 pkt 2;
 - 2) materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany został wytworzony:

- a) przez przedsiębiorcę wpisanego do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w przepisach o nasiennictwie, albo
 - b) w gospodarstwie rolnym posiadanym przez podmiot wpisany do rejestru rolników, o którym mowa w przepisach o nasiennictwie, lub
- 3) materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany został zakupiony:
- a) od przedsiębiorcy wpisanego do rejestru przedsiębiorców dokonujących obrotu materiałem siewnym, o którym mowa w przepisach o nasiennictwie, albo
 - b) od podmiotu prowadzącego obrót materiałem siewnym wytworzonym w posiadanym gospodarstwie rolnym, wpisanego do rejestru rolników, o którym mowa w przepisach o nasiennictwie, albo
 - c) od podmiotu prowadzącego obrót materiałem siewnym na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
- 3a. Dopłatami nie obejmuje się uprawy przeznaczonej na przedplon lub poplon.
4. Wysokość dopłaty ustala się jako iloczyn powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany gatunków roślin uprawnych określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6 pkt 2 i stawek dopłat do 1 ha takiej powierzchni.
5. Dopłaty mają charakter pomocy de minimis w rolnictwie i są udzielane zgodnie z przepisami o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, z zastrzeżeniem art. 40f–40h.
6. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:
- 1) stawki dopłat do 1 ha powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany, uwzględniając ilość materiału siewnego, jaka może być użyta do obsiania lub obsadzenia 1 ha powierzchni gruntów ornych, gatunki roślin uprawnych objętych dopłatą oraz środki finansowe przeznaczone na te dopłaty;
 - 2) wykaz gatunków roślin uprawnych, do których materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany przysługuje dopłata z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, biorąc pod uwagę znaczenie gospodarcze danego gatunku roślin uprawnych.

Art. 40d.

1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę producenta rolnego przyznaje, w drodze decyzji, dopłatę z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany na wniosek producenta rolnego.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, zawierającym w szczególności:
 - 1) dane, o których mowa w art. 27 ust. 2a pkt 1–3;
 - 2) oświadczenie o:
 - a) powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany,
 - b) sposobie wykorzystania działek rolnych, na których został wysiany lub wysadzony materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany.
3. Do wniosku producent rolny dołącza oryginał albo potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji kopię:

- 1) faktury zakupu materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany wystawionej w okresie od dnia 15 lipca roku poprzedzającego złożenie wniosku do dnia 15 czerwca roku złożenia wniosku, pod warunkiem że materiał ten został zużyty w tym okresie do siewu lub sadzenia;
 - 2) dokumentu wydania z magazynu materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany wystawionego w roku, w którym materiał ten został zużyty do siewu lub sadzenia, jeżeli producent rolny zużył do siewu lub sadzenia w posiadanym przez niego gospodarstwie rolnym materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany, o którym mowa w art. 40c ust. 3 pkt 2 lit. a lub b.
4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, powinny zawierać w szczególności:
- 1) datę sprzedaży lub wydania z magazynu materiału siewnego;
 - 2) nazwę gatunku i odmiany;
 - 3) kategorię lub stopień kwalifikacji materiału siewnego;
 - 4) numer partii materiału siewnego.
- 4a. Do dokumentów, o których mowa w ust. 3, wystawionych dla mieszanek materiału siewnego, przepisów ust. 4 pkt 2 i 3 nie stosuje się.
5. Na żądanie Agencji producent rolny jest obowiązany dostarczyć oryginały dokumentów, o których mowa w ust. 3.
- 5a. Różnica powierzchni dla poszczególnych działek rolnych zgłoszonych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 5 % powierzchni działki rolnej.
- 5b. W przypadku stwierdzenia różnicy powierzchni działki rolnej, która przekracza 5 %, wysokość dopłaty nie może być wyższa niż przysługująca do powierzchni ustalonej w wyniku czynności sprawdzających, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 3, nie większej jednak niż zgłoszonej we wniosku.
6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) terminy składania wniosków, o których mowa w ust. 1, oraz terminy i sposób wypłaty dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, mając na względzie zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznaniem tych dopłat;
 - 2) minimalną ilość materiału siewnego, jaka powinna być użyta do obsiania lub obsadzenia 1 ha powierzchni gruntów ornych, mając na względzie zalecane normy wysiewu dla poszczególnych gatunków roślin.

Art. 40e.

1. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”, na wniosek dyrektora oddziału terenowego Agencji przekazuje nieodpłatnie informacje o:
- 1) przedsiębiorcach wpisanych do rejestru przedsiębiorców dokonujących obrotu materiałem siewnym w rozumieniu przepisów o nasiennictwie, w zakresie:
 - a) imienia i nazwiska, miejsca zamieszkania i adresu albo nazwy, siedziby i adresu,
 - b) numeru w rejestrze przedsiębiorców dokonujących obrotu materiałem siewnym, prowadzonym przez wojewódzkiego inspektora,
 - c) numeru identyfikacji podatkowej (NIP);

- 2) podmiotach wpisanych do rejestru podmiotów prowadzących obrót materiałem siewnym w rozumieniu przepisów o nasiennictwie w zakresie, o którym mowa w pkt 1 lit. a i c, oraz o numerze w rejestrze podmiotów prowadzących obrót materiałem siewnym, prowadzonym przez wojewódzkiego inspektora;
- 3) ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany gatunków roślin uprawnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 40c ust. 6 pkt 2.

2. uchylony.

Art. 40f.

1. Dopłaty z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, o których mowa w art. 40c, dla producentów rolnych, którzy w 2006 r. ponieśli szkodę w uprawach spowodowaną dotknięciem ich gospodarstw suszą, nie mają charakteru pomocy de minimis w rolnictwie.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dopłaty przysługują, jeżeli w gospodarstwie producenta rolnego szkoda w uprawach spowodowana suszą, oszacowana przez komisję powołaną przez wojewodę na podstawie odrębnych przepisów, wynosi średnio nie mniej niż 30 %.
3. Wysokość dopłaty z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany dla producentów rolnych, którzy w 2006 r. ponieśli szkodę w uprawach spowodowaną dotknięciem ich gospodarstw suszą nie może przekroczyć wysokości szkody oszacowanej przez komisję powołaną przez wojewodę, pomniejszonej o wysokość pomocy przyznanej na podstawie przepisów o pomocy społecznej dotyczących szczegółowych warunków realizacji programu pomocy dla gospodarstw rolnych w celu złagodzenia skutków suszy.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do wniosku określonego w art. 40d ust. 1 producent rolny dołącza, potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez kierownika ośrodka pomocy społecznej, kopię:
 - 1) protokołu oszacowania szkód sporządzonego przez komisję powołaną przez wojewodę określającego wysokość szkody w uprawach, o której mowa w ust. 2;
 - 2) decyzji o udzieleniu pomocy społecznej przez kierownika ośrodka pomocy społecznej wydanej na podstawie przepisów o pomocy społecznej dotyczących szczegółowych warunków realizacji programu pomocy dla gospodarstw rolnych w celu złagodzenia skutków suszy, jeżeli producentowi rolnemu udzielono takiej pomocy.

Art. 40g.

1. Dopłaty z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, o których mowa w art. 40c, dla producentów rolnych, którzy w 2008 r. ponieśli szkodę w uprawach spowodowanych dotknięciem ich gospodarstw suszą, nie mają charakteru pomocy de minimis w rolnictwie.
2. Dopłaty, o których mowa w ust. 1, przysługują producentowi rolnemu, który:
 - 1) otrzymał pomoc z tytułu wystąpienia w 2008 r. klęski suszy na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 września 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków realizacji programu pomocy dla rodzin rolni-

- czych, w których gospodarstwach rolnych powstały szkody spowodowane przez suszę lub huragan w 2008 r. (Dz. U. Nr 173, poz. 1070), albo
- 2) nie ubiegał się o pomoc, o której mowa w pkt 1, a który poniósł szkodę w uprawach spowodowaną przez suszę, oszacowaną przez komisję powołaną przez wojewodę na podstawie odrębnych przepisów, która wynosi średnio powyżej 30 % w gospodarstwie rolnym w rozumieniu przepisów o podatku rolnym.
 3. W przypadku producenta rolnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, po wszczęciu postępowania w sprawie udzielenia dopłaty dyrektor oddziału terenowego stwierdza średnią wysokość szkód w danym gospodarstwie rolnym na podstawie protokołu oszacowania szkód sporządzonego przez komisję, o której mowa w ust. 2 pkt 2.
 4. Wysokość dopłaty z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany dla producentów rolnych, którzy w 2008 r. ponieśli szkodę w uprawach spowodowaną przez suszę, nie może przekroczyć kwoty intensywności pomocy, o której mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz. Urz. UE L 358 z 16.12.2006, str. 3 – 21), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1857/2006”, pomniejszonej o wysokość łącznej pomocy otrzymanej na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, oraz pomocy otrzymanej na podstawie odrębnych przepisów w przypadku gospodarstw rolnych, które poniosły szkody spowodowane przez suszę.
 5. Odmawia się udzielenia dopłaty, jeżeli łączna wysokość pomocy otrzymanej na podstawie odrębnych przepisów oraz otrzymanych odszkodowań w związku z suszą przekracza kwotę obniżenia dochodu obliczonego zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1857/2006.
 6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do wniosku określonego w art. 40d ust. 1 producent rolny dołącza:
 - 1) w przypadku otrzymania pomocy, o której mowa w ust. 2 pkt 1:
 - a) oryginał albo potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez upoważnionego pracownika ośrodka pomocy społecznej, wojewodę, wójta, burmistrza albo prezydenta miasta kopię decyzji o udzieleniu pomocy społecznej wydanej na podstawie przepisów o pomocy społecznej dotyczących szczegółowych warunków realizacji programu pomocy dla gospodarstw rolnych w celu złagodzenia skutków suszy przez kierownika ośrodka pomocy społecznej oraz
 - b) oryginał albo potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez upoważnionego pracownika ośrodka pomocy społecznej, wojewodę, wójta, burmistrza albo prezydenta miasta kopię protokołu oszacowania szkód sporządzonego przez komisję, o której mowa w ust. 2 pkt 2, określającego wysokość szkody w uprawach spowodowanej przez suszę oraz informację o kwocie obniżenia dochodu obliczonego przez wojewodę zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1857/2006;
 - 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 – oryginał albo potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez upoważnionego pracownika ośrodka pomocy społecznej, wojewodę, wójta, burmistrza albo prezydenta miasta kopię protokołu oszacowania szkód sporządzonego przez komisję, o której mowa w

ust. 2 pkt 2, wraz z kwotą obniżenia dochodu obliczonego przez wojewodę zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1857/2006.

Art. 40h.

1. Dopłaty z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, o których mowa w art. 40c, dla producentów rolnych, w których gospodarstwach rolnych lub działach specjalnych produkcji rolnej powstały szkody spowodowane przez powódź, obsunięcie się ziemi lub huragan w 2010 r., nie mają charakteru pomocy de minimis w rolnictwie.
2. Dopłaty przysługują producentowi rolnemu, który poniósł szkodę w uprawach spowodowaną przez powódź, obsunięcie się ziemi lub huragan w 2010 r., oszacowaną przez komisję powołaną przez wojewodę na podstawie odrębnych przepisów, która wynosi średnio powyżej 30% średniej rocznej produkcji rolnej z trzech lat poprzedzających rok, w którym wystąpiła szkoda, albo z trzech lat w okresie pięcioletnim poprzedzającym rok, w którym wystąpiła szkoda, z wyłączeniem roku o najwyższej i najniższej wielkości produkcji w gospodarstwie rolnym w rozumieniu przepisów o podatku rolnym lub dziale specjalnym produkcji rolnej w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników.
3. Po wszczęciu postępowania w sprawie udzielania dopłaty dyrektor oddziału terenowego Agencji stwierdza średnią wysokość szkód w danym gospodarstwie na podstawie protokołu oszacowania szkód sporządzonego przez komisję, o której mowa w ust. 2.
4. Wysokość dopłaty nie może przekroczyć kwoty stanowiącej iloczyn kwoty obniżenia dochodu i intensywności pomocy brutto, o której mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1857/2006 powiększonej o kwotę kosztów poniesionych w związku z wystąpieniem szkód i pomniejszonej o kwotę wypłaconego odszkodowania, kwotę kosztów nieponiesionych w związku z wystąpieniem szkód i kwotę pomocy otrzymanej na podstawie odrębnych przepisów.
5. Odmawia się udzielania dopłaty, jeżeli łączna wysokość pomocy otrzymanej na podstawie odrębnych przepisów oraz otrzymanych odszkodowań w związku z powodzią, obsunięciem się ziemi lub huraganem w 2010 r., przekracza kwotę obniżenia dochodu obliczonego zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1857/2006.
6. Do wniosku określonego w art. 40d ust. 1 producent rolny dołącza oryginał albo potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez upoważnionego pracownika ośrodka pomocy społecznej, wojewodę, wójta, burmistrza albo prezydenta miasta kopię protokołu oszacowania szkód sporządzonego przez komisję, o której mowa w ust. 2, wraz z kwotą obniżenia dochodu obliczonego przez wojewodę zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1857/2006 oraz oświadczenie w zakresie kwoty kosztów poniesionych w związku z wystąpieniem szkód, kwoty kosztów nieponiesionych w związku z wystąpieniem szkód, o ile kwoty tych kosztów nie są wymienione w protokole oszacowania szkód i kwoty pomocy otrzymanej na podstawie odrębnych przepisów.
7. Dopłatę pomniejsza się o 50 %, jeżeli przed powstaniem szkód nie została zawarta na okres 12 miesięcy umowa ubezpieczenia obejmująca ochronę ubezpieczeniową co najmniej 50 % powierzchni upraw rolnych, z wyłączeniem łąk i pastwisk, od co najmniej jednego z ryzyk: suszy, gradu, deszczu nawalnego, ujemnych skutków przezimowania, przymrozków wiosennych, powodzi, huraganu, pioruna, obsunięcia się ziemi lub lawiny.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 41–50. (pominięte).⁹⁾

Rozdział 11

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 51–54. (pominięte)¹⁰⁾.

Art. 55.

1. Agencja Rezerw Materiałowych przejmie od Agencji zadania i obowiązki związane z gromadzeniem i gospodarowaniem państwowymi rezerwami produktów rolnych oraz produktów i półproduktów żywnościowych.
2. Agencja przekaze Agencji Rezerw Materiałowych środki rzeczowe i finansowe przeznaczone na realizację zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.
3. W terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy pracownicy Agencji zatrudnieni w Centrali oraz w oddziałach terenowych na stanowiskach pracy związanych z wykonywaniem zadań realizowanych w zakresie gromadzenia i gospodarowania rezerwami, stają się pracownikami Agencji Rezerw Materiałowych, z zachowaniem wymogów, o których mowa w art. 23¹ Kodeksu pracy.
4. Agencja Rezerw Materiałowych staje się stroną umów i porozumień zawartych przez Agencję związanych z gospodarowaniem rezerwami państwowymi produktów rolnych, produktów i półproduktów żywnościowych.
5. (uchylony).

Art. 56.

1. W postępowaniach administracyjnych wszczętych przez Prezesa Agencji oraz ministra właściwego do spraw rynków rolnych na podstawie art. 22 ustawy, o której mowa w art. 43, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, organami właściwymi w tych sprawach stają się odpowiednio Prezes Agencji Rezerw Materiałowych albo minister właściwy do spraw gospodarki.
2. Organy prowadzące postępowania, o których mowa w ust. 1, prześlą odpowiednio Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych albo ministrowi właściwemu do spraw gospodarki akta tych postępowań, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 57. (pominięty)¹¹⁾.

⁹⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

¹⁰⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

¹¹⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.

Art. 58.

Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 7 czerwca 1990 r. o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 142, poz. 951, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 81, poz. 875 i Nr 129, poz. 1446, z 2002 r. Nr 127, poz. 1085 i Nr 240, poz. 2059 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 40);
- 2) ustawa z dnia 11 stycznia 2001 r. o regulacji rynku skrobi ziemniaczanej (Dz. U. Nr 11, poz. 83 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177);
- 3) ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o regulacji rynku cukru (Dz. U. Nr 76, poz. 810 i Nr 122, poz. 1322, z 2002 r. Nr 127, poz. 1086 oraz z 2003 r. Nr 100, poz. 923).

Art. 59.

Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem art. 12 ust. 2, art. 16, art. 17, art. 20–23, art. 43, art. 48, art. 51, art. 52, art. 53 ust. 1 pkt 4 i art. 54–56, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.